

ŠTEVERJANSKI VESTNIK

"F.B. SEDEJ"

San Floriano del Collio, Aprile – Giugno 2011

Števerjan, April – Junij 2011

Anno XLIII

Leto XLIII

Nr. 2

Št. 2

Kazalo

DUHOVNA MISEL	3
IZLET NA SNEG	4
DELOVANJE MEŠANEGA PEVSKEGA ZBORA	4
POSTAVLJANJE MLAJA	4
NASTOPI DRAMSKE DRUŽINE	4
PRAZNOVANJE SV. FLORIJANA	5
DELOVANJE OTROŠKEGA IN MALEGA OTROŠKEGA ZBORA	5
IZLET NA ŠTAJERSKO	5
LIKOF 2011	6
41. FESTIVAL "ŠTEVERJAN 2011" PRED VRATI	7
TJA NE POJDEM VEČ.....	8
OSNOVNOŠOLCI PIŠEJO	9
KUHINJSKI RECEPT	13
ZA KRATEK ČAS	14

Opreмили in uredili člani društva »F. B. Sedej«
Nikol Dorni (glavni urednik)
Ivan Vogrič (odgovorni urednik)

DUHOVNA MISEL

PRI ZIBELKI

Počivaj mirno, angelj šibki,
ki dni le šteješ, ne še let,
počivaj srečno v topli zibki
ko v popji mlade rože cvet.

Sedaj trenutke sreče jasne
deli nebeški ti vladar,
zdaj ure ti teko prekrasne,
krasnejših, oh, ne bo nikdar.

Zibelka s cvetjem je nastlana
in angelji pojo okrog;
britkost nobena ni ti znana,
ne teža rev, nadlog in tog.

Vihar sovražen svet pretresa,
razganja srca divji boj;
nad zibko jasna so nebesa,
v nedolžnem srci je pokoj.

Zato le spavaj, angelj šibki,
ki nič ne veš še, kaj je svet,
počivaj, snivaj sladko v zibki
ko v mehkem popji mladi cvet.

Saj, ko porasteš, dete zalo,
drugače bode mnogokaj;
da bi le vedno mi ostalo
nedolžno, čisto kakor zdaj!

Simon Gregorčič, Zbrano delo I – IV (1947 – 1951)

IZLET NA SNEG

Mladinski krožek je tudi letos organiziral izlet na sneg na Zoncolan v nedeljo, 30. januarja 2011.

Zjutraj ob 6.30 se je na trgu v Števerjanu zbrala velika množica ljudi in ob 7.00 smo štartali. Ker nas je bilo veliko, sta proti Zoncolanu odpeljala kar dva avtobusa. Ko smo prišli tja, smo nabavili smučarske karte, jih razdelili, si nadeli smuči in šli smučat, kdor pa ni šel smučat je najel sani ter se šel sankat.

Proti večeru, ko so zaprli proge smo se vsi zelo utrujeni zbrali pri avtobusu, kjer smo pripravili tudi majhen prigrizek in loterijo. Ko pa smo vse pojedli smo se usedli vsak na svoj avtobus, voznika pa sta nas pripeljala zopet v Števerjan. Dan je bil zelo lep in zabaven.

Mladinski krožek upa in si prizadeva, da bodo naslednje leto, na Zoncolan odpeljali kar trije avtobusi.

GABRIJEL LANGO

DELOVANJE MEŠANEGA PEVSKEGA ZBORA

Tudi v tej pevski sezoni je Mepz »F.B.Sedej« sodeloval pri zorni maši ob prazniku Velike noči. Letos, je dirigentka Aleksandra Pertot pripravila pevce za tekmovanje, ki se je vršilo 15. maja v Podgori. Zbor se je odlično uvrstil. Zmagal je prvo mesto z 92.75 točk. Ob tej priliki so pevci zapeli Miskinisevo *Cantate Domino*, *Veliki četrtek* in *Ave Maria* izpod peresa Aleksandra Vodopivca in *Laudate* skladatelja Nysteda.

V mesecu juniju pa je števerjanski zbor skupaj z zborom Hrast iz Doberdoba razveselil poslušalce ob prijetnem koncertu.

STEFANIA BERETTA

POSTAVLJANJE MLAJA

Postavljanje mlaja je zelo stara tradicija, ki vsako leto vzbuja vedno nove občutke. Neporočeni fantje se na predvečer 1. maja odpravijo v gozd, kjer izberejo in sežagajo najlepše in najvišje drevo v ponos števerjanskim dekletom in vasi. Nato ga pripeljejo s traktorjem na trg, spletejo venec z bršljanom ter pritrdijo venec in beli list na mlaj. Dvignejo nato mlaj s pomočjo traktorjev in ga globoko zarijejo v tla.

Tudi letos so se fantje odpravili v gozd in pripeljali mlaj na trg, tam so jih kot po stari tradiciji pričakala v Sedejevem domu štaverjanska dekleta. Te so mladeničem pridno skuhale pašto, ki so si jo pridno zaslužili po takem utrudljivem delu.

NASTOPI DRAMSKE DRUŽINE

Dramska družina F. B. Sedej je s komedijo Harvey 11. junija gostovala na Kambreškem v sklopu tamkajšnjega kulturnega večera. Svojo zadnjo stvaritev je predstavila še 19. junija v razvalinah gradu Vipavskega Križa. 23. junija pa se je v Mavhinjah udeležila tekmovanja ljubiteljskih gledališč.

Informacije o bodočih nastopih so na voljo na spletni strani www.sedej.org pod linkom "dramska družina".

JASMIN KOVIC

PRAZNOVANJE SV. FLORIJANA

V nedeljo 8. maja se je kot vsako leto odvijal med Borovci tradicionalen pik-nik ob praznovanju zavetnika sv. Florijana. Vaščani so se na ta dan zbrali v cerkvi pri sveti maši. Sv. maša je bila peta in zbor je na koru zelo lepo zapel.

Po končani sv. maši smo se vsi zbrali na trgu pred Sedejevim domom, kjer so člani društva poskrbeli za kavo in pecivo. Nato smo se vsi skupaj preselili med Borovce, kjer je že lepo dišalo po mesu in čevpečičih, ki jih je pekel Florijan.

Dekleta so v kuhinji pripravile pašto z golažem, in ker je bilo veliko ljudi so jo morale kar dvakrat skuhati. Dobre žene pa so poskrbele za sladico, katere je bilo kar dosti.

Popoldne pa se je vsakdo zabaval na različne načine, nekateri so kramljali, drugi so kvartali, mlajši so tekali in se igrali s peskom. Naš predragi vaščan Zvonko, pa je tudi letos pripravil srečolov z raznoraznimi darili.

Vsi smo se imeli odlično, predvsem pa je bilo lepo praživetiti popoldne v družbi prijateljev.

DELOVANJE OTROŠKEGA IN MALEGA OTROŠKEGA ZBORA

Naši mali pevci so dokazali, da radi pojejo, saj so se udeležili kar nekaj koncertov. Mali otroški zbor se je udeležil revije Zlata grla. Zaradi bolezni dirigentke je tokrat dirigirala Martina Valentinčič, pristopila ji je na pomoč pianistka otroškega zbora iz Štandreža, Tiziana Zavadlav. Otroci so zapeli Bitencevo *Koza Meka* in Krajčanov *Recept za palačinke*.

Otroški pevski zbor, ki ga vodi Martina Hlede, pa je 29. maja sodeloval pri sv. maši na Plešivem. Teden dni kasneje in sicer 5. junija, pa je pel ob priliki prvega sv. Obhajila v Števerjanu. Odlično se je izkazal tudi 12. junija v Štandrežu, ko je sodeloval pri koncertu, ki ga je priredila Zveza cerkvenih pevskih zborov iz Gorice. Skupaj z našim zborom so peli tudi nekateri goriški otroški zbori, eden iz tržaškega eden pa iz Nove Gorice.

STEFANIA BERETTA

IZLET NA ŠTAJERSKO

„Sem pevec in peti je vse mi na sveti...«, ja takšno je načeloma geslo našega mešanega pevskega zbora, ki že, hmm, starost oziroma mladost ne bomo povdarjali, torej ... že vrsto let prepeva, tako na koru domače cerkve, kot širom po svetu. In ker obljuba dela dolg, smo se na lepo sončno soboto 20. maja odpravili na dvodnevni izlet na Štajersko. Dežela, po karakterju sorodna z našo...ja tudi tam se pije in poje...no pa smo tudi tokrat prišli na naše, ubrano petje, prijazni in gostoljubni domačini ter lepo vreme in predvsem dobra in ko rečem dobra je to, dobra družba.

No, pevci in spremljevalci smo se odpravili na izlet z avtobusom - odhod ob 8h izpred KC Lojze Bratuž smer Ptuj, kjer nas je že čakal nastop na prireditvi »Dobrote Slovenskih Kmetij 2011« v Minoritskem samostanu na Ptuj. Pod ostrim ampak elegantnim nadzorom dirigentke Aleksandre Pertot, se je zbor predstavil s programom prilagojenim prireditvenemu duhu. Po nastopu je ga. Županja Franka Padovan v imenu zbora, društva »F.B. Sedej« in občine Števerjan pozdravila g. župana mesta Ptuj dr. Štefana Čelana ter vse navzoče. Ob tej priliki je povdarila sorodnost, ki veže Ptuj in Števerjan, kar je festival narodno zabavne glasbe, zlata kapljica in seveda prijazni ljudje.

S Ptuja smo se odpravili v Maribor, kjer smo si ogledali vinsko klet Vinag. Vinagova tunnelska klet je ena največjih v Evropi, ki je locirana v mestnem jedru. Njen nastanek sega v sredo 19. stoletja in je povezan z gradnjo dveh stavb. Malo je mest na svetu, ki bi imela v samem jedru

takšno vinsko klet kot je Vinagova v Mariboru, saj meri 20 tisoč kvadratnih metrov. V njej je prostora za 5 in pol milijonov litrov vina. Velike in staroslavne vinske kleti so podobne majhnim mestom z ulicami. Ulice so hodniki in teh je v tej kleti za skoraj tri kilometre. V vsaki je kaj zanimivega, saj je čas v dolgih desetletjih stkal mnogotere dogodke in zanimivosti. Ena izmed teh je bil tudi blažen glas našega zbora, ki se je tej znamenitosti poklonil z ubranim petjem.

Ogled Maribora smo prešerno nadaljevali v spremstvu domačinke Mirjane, ki nam je na pompozni način prikazala znamenitosti mesta, kot je stolna cerkev sv. Janeza Krstnika, Mariborski grad, Kužno znamenje (je kip postavljen v zahvalo za konec kuge, ki je v 17. stoletju terjala življenje tretjine prebivalstva), stara trta - okrog 440 let stara vinska trta, ki raste v osrednjem delu mesta Maribor na Lentu ob Dravi, kjer se nahaja tudi Vodni stolp. Ta nenavadna renesančna mojstrovina, peterkotni Vodni stolp, v katerem danes deluje prva vinoteka slovenskih vin, je bila obsojena na potop. Mariborčani se lahko za ohranitev tega izrednega kulturnega spomenika zahvalijo le vztrajnosti in genialni zamisli izjemnega mariborskega gradbenika, gospoda Jožeta Požauka (1908-1995), pod vodstvom katerega je bil 1500-tonski kamniti orjak v zadnjem trenutku dvignjen za 2,6 metra. Tudi mi smo hvaležni g. Požauku za opravljeno delo, saj smo tam ob dobrotah, ki sta jih pripravila Mirko in Duško, na lahko pokramljali in zapeli.

Po opravljenem nočnem počitku oz. gozdarskem delu, smo se odpravili na Hajdino, katere farni zavetnik je sv. Martin. Naj razkrijem eno skrivnost, petje, pod elegantno taktirko dirigentke, sploh ni šala in zahteva vrhunsko pripravo. Tako smo takoj ob prihodu najprej opravili jutranjo telovadbo in dihalne vaje, kar je seveda botrovalo k ubranemu petju pri sv. Maši in krajšemu koncertu, ki smo ga priredili po obredu in s tem še dodatno navdušili prisotne. Topel pozdrav domačega župnika g. Marijana Fesel in župana mag. Stanka Glažar, so dopolnili prisotni radostni farani z vnetim aplavzom. Ja, prazen "žakelj" ne stoji sam pokonci, tako sta g. Župnik in ga. Katarina poskrbela, da ne bi padli »u šv'hust«. Sedaj pa vprašanje: kaj ne sme primanjkovati v fari sv. Martina?enostavno, vinska klet in to je zanimivost v tej fari, ker si župnija in občina delita skupno vinsko klet. Ta služi kot skupni družabni hram za goste in obiskovalce Hajdine. Mlade pevce pa je "matral" zvonik, kjer so leta 2009 postavili 4 nove zvonove. In ker so izrazili željo, da bi poskusili pritrkovat, je želji g. Župnik ustregel tako, da so se zvonovi nenapovedano oglasili po Hajdinski fari.

Tudi ta prijeten izlet se je bližal koncu. Tako smo se po zaključni pesmi in pozdravom odpravili na pot mimo Trojan, kjer je tokrat zapel »š'lam« in krofi. S pravim petjem pa smo nadaljevali v avtobusu do naše domače briške vasice.

Za konec pa hvala vsem udeležencem izleta in naj zaključim ta potopis še z enim verzom skladbe ansambla Ivana Ruparja »Naj živi vesela družba«

MIHAEL CORSI

LIKOF 2011

Tudi letošnji Likof je za nami; kot vsako leto je tudi letos vreme ponagajalo organizatorjem. Letošnji se je odvijal dva dni in teden kasneje kot ponavadi. Tudi ta novost ni pomagala in se je bilo pač treba prilagoditi vremenskim razmeram. Petkov program je predvideval dve degustaciji, in sicer pokušnjo penečih vin, katero je vodil Toni Gomišček ter pokušnjo domačih oljčnih olj, ki jo je vodil Miloš Čotar. Oba sta vsak na svojem področju strokovno podkrovana in je bilo zato zelo zanimivo in poučno ju poslušati.

V soboto zjutraj je bila otvoritev Likofa. Goste je najprej pozdravil predsednik Vinoteke Simon Komjanc, ki je poudaril pomen prireditve za promocijo naše vasi in naših pridelkov, ne samo v naši okolici, ampak širše po naši državi in tudi izven nje. Prisotni so bili tudi nekateri gostje, ki so prinesli krajši pozdrav in sicer: županja občine Števerjan Franka Padovan, deželni svetovalec SSK Igor Gabrovec, goriški župan Ettore Romoli in predstavnik zadružne banke iz Ločnika Davide Furlani. Sledila je okrogla miza na temo "Sredozemska kuhinja in srednjeevropska vina". Tu sta

bili prisotni tudi goriška prefektinja Marija Augusta Marrosu in predsednica konzorcija "Collio e Carso" Patrizia Felluga. Predavanje je povezoval agronom in časnikiar Claudio Fabbro; sodelovali pa so tudi Claudio Taboga, Allesandro Culot ter enolog Rodolfo Rizzi. Poskrbljeno je bilo za simultano prevajanje iz italijanščine v slovenščino in obratno, kar je pripomoglo, da je vse potekalo brez zastojev in dvakratnega ponavljanja. Med poslušalci pa je bilo tudi par nemško in angleško govorečih uglednih gostov; zato bodo morali organizatorji, če se bo Likof dodatno razširil, pomisliti tudi na te. V popoldanskih urah je bila na sporedu izdelava zmajev. Lepo število otrok in tudi manj mladih je zaman čakalo: prav pred pričetkom se je vsula ploha. Nekaj bolj korajžnih pa je kasneje vseeno poskusilo, saj je kot nalašč pihal zmiren veter, ki je papirnate avione ponesel celo več kot sto metrov visoko. Sledila je še glavna vodena degustacija vin. Letos je bila na vrsti malvazija. Izvedenec Giulio Colomba in Claudio Fabbro sta zelo podrobno predstavila in analizirala istrsko, tržaško, briško in furlansko malvazijo.

Mirno lahko rečemo, da je Likof uspel kljub slabemu vremenu. Potruditi pa se bo treba za vnaprej in vztrajati, da bo ta dogodek poznan širom po svetu in se bo uvrstil v enega najbolj pomembnih v naši deželi, kjer nista samo jedača in pijača glavna vabitelja, kot po nekaterih drugih podobnih prireditvah.

KLEMEN

41. FESTIVAL "ŠTEVERJAN 2011" PRED VRATI

Prvič se je Števerjanski festival odvijal leta 1971 v Števerjanu. Po lanski jubilejni obletnici vstopamo letos v 41. leto nepretrganega delovanja in prirejanja najvažnejše tovrstne zamejske manifestacije. Festival narodno-zabavne glasbe je znan povsod, kjer je ta zvrst glasbe priljubljena. Od 1. do 3. julija bo zato v briški vasici zelo živahno; števerjanske večere bodo med Borovci popestrile že znane in nove, izvirne melodije valčkov in polk. Gostoljublje organizatorjev, briška kapljica in dobro založeni kioski pa bodo poskrbeli za prijetno druženje na Festivalu, ki se pogosto zavleče pozno v noč.

Novost predstavlja letos sodelovanje s Festivalom narodnozabavne glasbe Alpen Grand Prix, ki se vsako leto odvija v Meranu. Na tem Festivalu bodo prvič sodelovali tudi slovenski ansambli in sicer trije ansambli s števerjanskega festivala.

V dveh tekmovalnih večerih, 1. in 2. julija, se bo ob 20. uri na kamnitem odru zvrstilo kar 23 ansamblov, večina teh so debitanti. To so ans. ZAKRAJŠEK iz Ribnice, ans. BRJAR iz Goriških Brd, ans. GAMA iz Velikih Lašč, ans. GORENJSKI KVINTET iz Begunj na Gorenjskem, ans. BLOŠKI ODMEV iz Nove vasi, ans. OBER OPLI iz Bazovice, ans. OBVOZ iz Podkuma, ans. NAVDIH iz Šmartnega ob Paki, ans. VASOVALCI iz Semiča, ans. DOMEN Z VIŽARJI iz Stranic, ans. NETOPIR z Jesenic, ans. DRAKSLERJI iz Kapele, ans. ERAZEM iz Postojne, ans. ČEPON iz Horjula, ans. SKALA iz Ljubljane, SKUPINA KOLOVRAT iz Kamnega, ans. UNIKAT iz Gorice pri Slivnici, ans. MINUTKA iz Šoštanja, ans. AZALEA – GABRJE iz Novega mesta, ans. TOPLIŠKA POMLAD iz Dolenjskih Toplic, ans. SLOVENSKIH 6 iz Celja, ans. POPOTNIKI iz Škocjana.

Finalni del Festivala, ki bo v briško vas nedvomno privabil številne poslušalce, bo v nedeljo, 3. julija, s pričetkom ob 17. uri. Gost večera bo ansambel Slovenski muzikantje. Finalni del bosta tudi letos snemala RAI in RTV - Slovenija in ga predvajala v juliju in avgustu.

Komisijo za glasbo, ki bo vse tri večere ocenjevala nastop in skladbe ansamblov, sestavljajo Filip Hlede (predsednik komisije), Slavko Avsenik ml., Jože Burnik, Mihael Corsi, Danilo Čadež, Jan Leopoli, Bertl Lipusch, Tullio Možina in Denis Novato; komisijo za besedilo pa Milan Jež, Leonard Katz, Franca Padovan in Martina Valentinčič.

Tudi letos bosta Festival povezovala naša dolgoletna prijatelja Janez Dolinar in Jasna Kuljaj.

Na samem prizorišču med Borovci bo razstavljala svoja dela gospa Mirela Kleč, ki izdeluje zelo estetsko in vrhunsko izdelane kvačkane nageljčke.

Pokrovitelji letošnjega Festivala so: občina Števerjan, ZSKP, RAI ter Gorska Skupnost terskih in nadiških dolin ter Brd.

Zato Vas vabimo, da se od 1. do 3. julija udeležite Števerjanskega festivala in še sami doživite enkratno vzdušje, ki bo ob koncu tedna vladalo med Borovci!

MARTINA HLEDE

**VINOTEKA ŠTEVERJANSKI GRIČI,
VABI NA ČAŠE POD ZVEZDAMI,
V PETEK 12. AVGUSTA OB 19 URI,
NA RAZGLEDNO TOČKO PARKA »BARONESSE TACCO«**

TJA NE POJDEM VEČ.....

Kot skoraj vsako leto, sem se tudi letos odločil, da pojdemo v gozd sekat drva in kole za vinograd. Sklenil sem, da posekam majhen gozdič na koncu Kovačevega. Komaj sem spomnil, kje je ta parcela... Moral sem vprašati mejaše, ki so mi pokazali kje približno stojijo mejniki. Tam sem žagal pred petintridesetimi leti. Z očetom smo takrat opravili delo v treh tednih. Žaga je bila še ročna, seveda švedska in je lepo rezala. To sem opazil zato, ker so bili štori zelo visoki in debeli. Letos pa sva s sinom to opravila v manj kot tednu dni. Motorne žage in vlačilec so delo zelo, zelo olajšali. Po par dneh postane kraj zelo domač in poznaš skoraj vsak štor, lesko, bezgo, akacijo, lesen in hrast; slednjih ni dovoljeno sekat. Saj prav v spodnjem levem kotu raste samo eden, zelo mogočen. Ko imaš v rokah motorno žago petnajst-dvajset minut, se prileže kozarec toplega, sladkega vina. Zadnji dan dela me je ob taki pavzi prešla misel, ki mi je že več dni rojila po glavi. Gozd, ki je v naši lasti že stoletja, sem jaz sekal samo dvakrat. To je skoraj nemogoče. Nikdar več ne bom tam pripravljaj kole. Nikoli več ne bom na tistem štoru sedel in se oddahnil. Ko sva zadnji dan naložila še zadnji voz kolov in drv mi je bilo skoraj žal, da je delo končano. Pobrli smo vse orodje, dobro pogledali, da nismo kaj pozabili in odpeljal sem proti domu. Še zadnjič sem se ozrl nazaj, ker sem se zavedal, da tja ne pojdem nikoli več.

KLEMEN

POROKE:

Domačinka Michela Serafino in Daniele Ciani, sta stopila na skupno pot življenja. Čestitamo in želimo jima vse dobro v zakonu.

ROJSTVA:

Domačinka Jana Koršič in Livio Gervasio, sta povila malo Evo. Družinici čestitamo, Evi pa želimo, da bi postala pridno in pošteno dekle.

Mamici Lari Kovic, očku Paolu Sabatini ter bratcu Pietru se je pridružila mala Lea. Družini čestitamo, Lei pa želimo mnogo veselja in zdavja.

OSNOVNOŠOLCI PIŠEJO

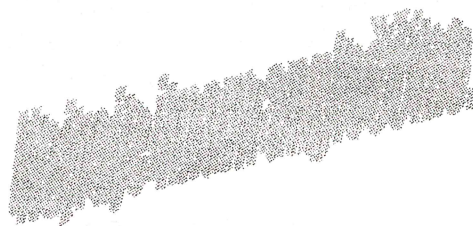
UTRINKI PRVOŠOLČKOV

Meni je bila najbolj všeč telovadba in odmor.

Najraje sem imela slovenščino in odmor.

Najlepši spomin prvega šolskega leta je športni dan

Moj najljubši predmet je slovenščina.

Najraje imam odmor, risanje in telovadbo

Jaz zelo rad računam.

Najbolj mi je bilo všeč, ko smo sejali.

Najraje sem imela slovenščino, italijanščino, telovadbo in risanje.

Valentina, Vida, Simon, Riccardo, Petra, Matteo, Mojca, Lara in Ivan želijo vsem lepe, tople in sončne počitnice.

UČENCI DRUGEGA RAZREDA VESELA VILA NAJDE PRIJATELJICE

Onkraj čarobnega gozda je bilo jezero. Ob njem je živela osamljena vila. Ko se je dolgočasila, se je igrala z raznovrstnimi živalicami, in sicer z metulji, s pikapolonicami, s hrošči.... pa tudi s srnicami. Včasih je rada poletela do bližnje vasi in tam je opazovala ljudi. V parku je srečala še druge male vile. Takoj so postale prijateljice. Rade so se pogovarjale, se igrale, se skrivale. Nekega dne so zagledale deklico, ki se je jokala. Vprašale so jo, zakaj je žalostna. Povedala jim je, da je dobila slabo spričevalo, ker se je premalo učila. Čarobne vile so ji podarile ogrlico s čarobnim obeskom. V tem se je lesketal čarobni prah. Vile so punčki naročile, da mora imeti ogrlico vedno pri sebi. Kadar bo žalostna, bo odprla obesek in se bo posula s čarobnim prahom. Vsa žalost bo izginila. Deklica pa je obljubila, da se bo v novem šolskem letu veliko več učila.

Mira, Ivan, Valentina, Silvia, Sara, Veronika, Teraza

UČENCI TRETJEGA RAZREDA ŠPORTNI DAN

V petek, 27. maja 2011, smo imeli športni dan na Rojcah. S šolabusom smo se odpeljali v Gorico na stadion.

Športnega dneva so se udeležili vsi razredi osnovnih šol goriškega ravnateljstva. Prve smo tekmovala deklice iz 3. razreda. Tekle smo na 60m. Istočasno so fantje metali krogle, ki so tehtale 2 kg. Potem pa obratno. Prvi in drugi razredi so medtem tekmovali v poligonu in krožni vaji. Zadnja športna disciplina je bila štafeta A in B. Tekmovanje smo zaključili s podelitvijo medalj, ki jih je podeljevala gospa ravnateljica Elisabetta Kovic. Učenec Bernard se je uvrstil na 3. mesto in zmagal bronasto kolajno, ker je vrgel 5m. V teku na 60 m se je dobro izkazal tudi učenec Ivan in zasedel odlično 3. mesto. Naša števerjanska šola si je prisvojila kar 6 kolajn, toda žal ne pokala.

Na tem športnem dnevu smo vsi uživali, se smejali in zabavali. Upamo, da bo drugo leto še boljše!

Ivan, Bernard, Jasna, Jana

UČENCI ČETRTEGA RAZREDA RAZSTAVA O VODI

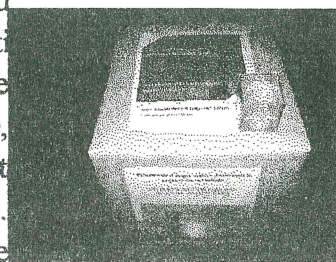
V sredo 23.3.2011 smo se po prvi uri posedli v šolabus. Ta nas je odpeljal v Gorico, na večstopenjsko šolo »Ivan Trinko«, na ogled razstave o vodi. Ko smo prestopili prag srednje šole, nas je sprejel bilo napisano v pospremili v Tam nas je svet vode. predstavljali, da Poslušati smo

vljuden gospod. Pospremil nas je do plakata, kjer je različnih jezikih, kako se imenuje voda. Potem so nas tempelj vode.

pričakovala gospodična, ki nas je sprostila in peljala v Usedli smo se v polkrog, zaprli smo oči in si se nahajamo v gozdu morali tok vode ter si misliti

da nas čisti in zdravi. Potem smo tudi položili 3 papirnate rože na vodo, te so se odprle. Na vsaki od teh je bila zabeležena bistvena značilnost vode, brez katere ne bi mogle živeti. Za tem smo šli v eno drugo sobo si ogledat posnetke o kapljici vode s spremljavo neke glasbe od skupina Queen. Poklicali so tri učence naj se jim pridružijo, ker so potrebovali pomočnike za izpeljavo različnih eksperimentov. Najprej smo ustvarili umetno deževje v loncu. Filtrirali smo tudi vodo in spremenili umazano, rjavo vodo, v čisto in prozorno.

VLADIMIR KARPYUK: Tri leta sem preživel na tej šoli. Včasih sem se čutil malo sam, a večkrat sem imel družbo. Naučil sem se slovenski in italijanski jezik. Dobil sem tri dobre prijatelje: Emanuela, Ferdinanda in Valentino. Upam, da bom z njimi na srednji šoli. Težko zapuščam to šolo. Želim vsem otrokom radostnega učenja, učiteljicam pa veselje.

EMANUEL DE CARO: Pet let svojega življenja sem preživel na tej šoli. Tu sem našel veliko prijateljev. Tudi učiteljice so bile specialne: uč. Emy, uč. Sabina, uč. Barbara, uč. Andrejka, uč. Nadja, uč. Erik, uč. Alenka, pa tudi postrežnici ga. Anamarija in ga. Franka. Tudi športnih dni ne bom nikoli pozabil, vseh naših zmag, pa tudi sodnikovih pogreškov! Zelo bom pogrešal šoferja Tomaža, ker nas je vedno razveseljeval s pesmimi in dobro glasbo.

PETER SOBAN: Sedaj ko se pripravljam na novo doživetje, se spominjam prvega šolskega dne, ko so nam učiteljice razdelile številke od ena do šest. Te številke so označevale višino. Dobil sem številko šest, saj sem bil najnižji. Za tem smo se učenci predstavili: zanesljiva Katia, nagajivi Ferdinand, zabavni Emanuel, igriva Valentina in sramežljiva Lara. V tretjem razredu se nam je iz Ukrajine pridružil Volodymyr, ki ga imenujemo Vova. Ima rdeče lase in nosi očala. Je zelo gibčen in precej živahen, toda v teh letih se je dobro naučil slovenščine in italijanščine. Pogrešal bom vse učiteljice in sošolce. Upam, da se bom znašel na srednji šoli!

VALENTINA TERPIN: Leto se bliža h koncu in kmalu bomo odšli v Gorico v šolo. Pogrešala bom števerjansko šolo, svoj razred, nekatere učiteljice in vse svoje prijatelje. Najbolj sem se navezala na Ferdinanda. Težko je izgubiti nekoga, ki je od prvega leta vrtca s teboj, verjel vate in ti pomagal v težavah. Skupaj bomo morda še tri leta. Potem pa bo vsak šel po svoji poti. Kot skupina smo se tudi včasih skregali, toda ostali smo vedno povezani. Petega razreda ne bom nikoli pozabila, saj ljudi ne izbrišeš kar tako iz spomina.

KATJA KOMJANC: Meni bo vedno ostal v spominu letošnji ogled Valentinine kleti. Do tja smo se sprehodili peš. Po poti smo srečali Valentininega očeta, ki nam je obrazložil delo v vinogradu. Potem smo se napotili v mrzlo klet, kjer smo se vsi dodatno oblekli. Klet je zares velika. Povedal nam je, kako stroj zapre steklenice in nam to tudi pokazal. Za tem nas je prijazno pogostila Valentinina mama s kruhki in sokom. Po kratkem odmoru smo se premaknili k drugemu stroju, ki lepi etikete na steklenice. Za tem smo tudi sami narisali vsak svojo etiketo, napisali naše ime in datum rojstva. Izročili smo jo očetu, ki jo je nalepil na vino naše letnice. Rekel nam je, da ko bomo dopolnili 18. leto, se bomo lahko vrnili tja po svojo steklenico. Najlepša hvala!

LARA SKORJANC: Zapuščam osnovno šolo in sem žalostna. Ne bom več videla svojih ljubih učiteljic, ki so mi pomagale in »mi dale razumet«, naj se več učim. Pogrešala bom tudi simpatično postrežnico Anamarijo, ki nam večkrat pomaga in skrbi za nas. V tretjem razredu sem bila vesela, da se nam je pridružil nov sošolec, in sicer Vladimir. Takoj mi je bil simpatičen, naučil se je dobro oba jezika. Tudi on nam je pokazal ukrajinsko abecedo in rekel, da ga v Ukrajini imenujejo Vova. V četrtem razredu smo na športnem dnevu zmagali veliko medalj. Tudi sama sem zmagala bronasto medaljo v metu krogle. Zelo so mi všeč odmori, ko se vsi skupaj igramo z žogo. Prihodnje leto že vem, da tega ne bo več.

KUHINJSKI RECEPT

GAMBERI S ČEŠNJEVIM PARADIŽNIKOM

Sestavine: gamberi, češnjevi paradižniki, česen, olivno olje, pelati, belo vino, široki rezanci, poper, sol, peteršilj.

Segrejemo olivno olje ter na njem na hitro prepražimo česen, kateremu kasneje dodamo gembere in na četrtine narezan češnjevi paradižnik. Kuhamo tri minute. Dodamo 1 dl belega vina in vse skupaj dobro prevremo. Dodamo sol, poper, žlico pelatov ter na koncu peteršilj.

Pripravljeno omako postrežemo s širokimi rezanci, katere vmešamo v omako.

LIGNJI V PEČICI Z BALZAMIČNIM KISOM IN PINJOLAMI

Sestavine: 600 g očiščenih lignjev, 100 g pinjol, 1 dl olivnega olja, 1 dl suhega belega vina, 1 jušna žlica balzamičnega kisa, 5 strokov česna, svež peteršilj, sol, poper, pol jušne žlice masla, pol jušne žlice moke.

Lignjem odrežemo lovke in jih narežemo na obročke. Peteršilj in olupljen česen drobno seseklamo. Lignje naložimo v pekač, dodamo česen in peteršilj in polijemo z olivnim oljem. Vse dobro premešamo in pečemo 10 minut v pečici, predhodno ogreti na 200° C. Medtem, ko se lignji pečejo, v ponvi brez olja na srednje močnem ognju pražimo pinjole, dokler ne dobijo zlato – rumene barve. Med praženjem mešamo in pazimo, da se nam ne zažgejo (rajši jih prepražimo malo manj, kot preveč). V majhni skledi naredimo masleno kocko: pomešamo maslo in moko, da nastane gosta zmes s katero bomo zgostili omako. Po desetih minutah lignje premešamo, polijemo z belim vinom, dodamo pražene pinjole, balzamični kis in masleno kocko. Mešamo, da se maslena kocka stopi. Vrnemo v pečico in pečemo še približno 10 minut. Na koncu solimo in popramo po okusu, dodamo še malo svežega peteršilja in ponudimo toplo.

POLŽEVA HIŠICA

Sestavine: 2 x biskvitna rolada: 8 jajc, 8 žlic sladkorja, 8 žlic moke, 8 žlic vode, marmelada.

Rjava masa: 20 dag margarine, 20 dag sladkorja, 10 dag čokolade, 6 jajc, 7 dag narezanih orehov, 15 dag moke, 1 pecilni prašek, 6 žlic mleka, malo ruma.

8 rumenjakov penasto zmešamo z 8 žlic sladkorja, dodamo vodo, moko in sneg 8 beljakov. Maso razdelimo na pol in jo porazdelimo na dva pekača. Spečemo.

Medtem zmehčamo 20 dag margarine in jo penasto stepemo s sladkorjem in šestimi rumenjaki. Dodamo 10 dag zmehčane čokolade, narezane orehe in moko pomešamo s pecilnim praškom. Masi dodamo še 6 žlic mleka in malo ruma. Na koncu masi primešamo še sneg šestih beljakov.

Prej pečena biskvita premažemo z marmelado in ju zvijemo v dve tanki roladi. Vzamemo dva rebrasta modela in ju malo premažemo z margarino. Pol rjave mase porazdelimo po dnu modelov, gor položimo rolado in prekrijemo s preostankom rjave mase. Pečemo približno pol ure na 200 stopinj.

JABOLČNI KOLAČ S ČOKOLADO

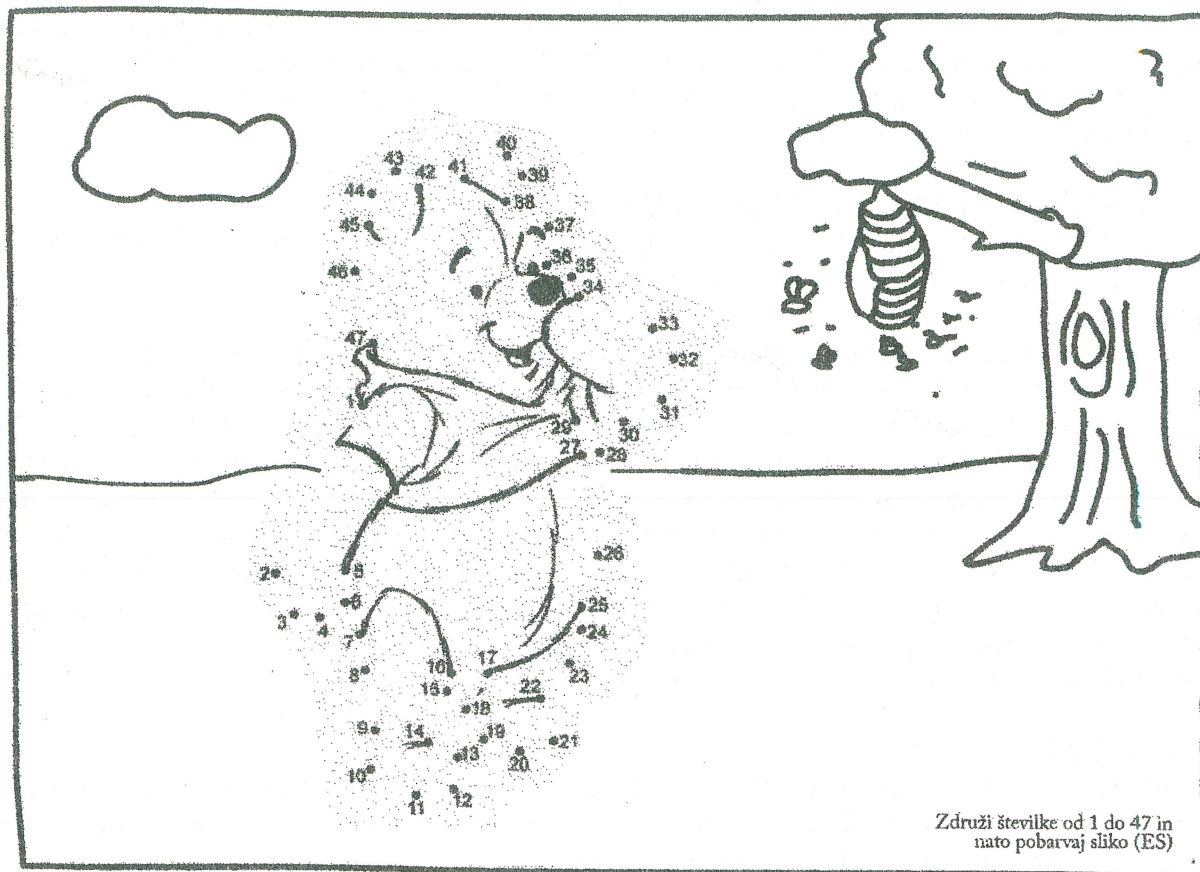
Sestavine: 5 jajc, 18 dag moke, 17 dag rjavega sladkorja, pol zavitka pecilnega praška, 50 dag jabolk, 10 dag čokolade za kuhanje, 2 žlici medu, 1 žlica sezamovih semen, sol, 10 dag masla + za pekač, drobtine za pekač.

Maslo, rumenjake in sladkor vmešamo. Dodamo presejano moko s pecilnim praškom. Pečico ogrejemo na 180° C. Jabolka olupimo in narežemo na koščke. Čokolado narežemo na koščke ali nasekljamo. Oboje vmešamo v testo. Beljake s ščepcem soli stepemo v sneg in ga previdno vmešamo v testo. Škatlast model namastimo, potresemo z drobtinami. Vlijemo testo in pečemo približno 75 minut. Še topel kolač pomažemo z medom in potresemo s sezamom.

Dober tek!!

E.B.

ZA KRATEK ČAS

REŠITEV IZ PREJŠNJE ŠTEVILKE

A	R	H	I	V		S	R	T
K		I	S		O	J	E	J
T	E	H	T	A	R		C	A
E		I	R	M	A		E	Š
R	U	T	A		L	I	P	A
	K	A		T	O		T	
T	A	T		R		O		P
	Z	I	B	E	L	K	E	
O			E	M	I	R	A	T
V	E		T	A	K	A	T	I